

наредъ съсь меднитѣ трѣби и роднитѣ напѣви
бойни,

ще вдигна своя боенъ станъ —
и пакъ ще бѣда ураганъ,
разгромиль всички скърби ледни
и тържествующъ и пиянъ —
ще пѣя химнитѣ победни
на своята героична бранъ! . . .

И азъ отново ще заспя, и азъ отново ще погасна,
тъй както гасне морний день, за да изгрѣе чистъ
и ведъръ;
и азъ наново ще заспя, и пакъ наново ще израстна
Стихиенъ, шеметенъ и гордъ, стихиенъ, шеметенъ
и щедъръ!

Отпосле елегитѣ на Ясенова бѣха попълнени
съ нови куплети и препечатани въ списание **Наши
дни** на Антонъ Страшимировъ подъ другъ над-
словъ — **Приказно царство**; така сѣщо сѣ пре-
дадени като последна редакция на самия Ясеновъ
въ книгата му **Рицарски замъкъ**, издадена отъ по-
знатото софийско книгоиздателство Т. Ф. Чипевъ
въ 1921 година.

Златната есенъ въ **Елегитѣ** на Ясеновъ е без-
спорно проклетата есенъ на 1913 година, когато
погромътъ нахлу въ България отъ всички страни...